

9.  
ще имаше всичко ти, и краиството е твое —  
защото днес тронимият най-чуждието око  
на своя господар — на Карлоса, твоя раб.  
Дона Соль иска да се измъкне от  
ръцете му.

Зернани, помощ!

Дон Карлос

Но защо е твоя страх —  
разбойниците не те държи, а — твоите крад!

Дона Соль

Разбойниците сте ви — или се не срамите?  
Ма риз подвизи ми ви създават слава? —  
Да похитявате на смел мой щед?  
Сто пъти по-горе, крадо, поставяте аз  
разбойника, а вие бихте казали сра —  
ако се раждаме или там, къде то трябва  
да бъдем — и ако отредиме само Господ  
на всички неща тук по благородство, уи —  
аз знам, че ще мой да бъде крад, а вие —  
крадец!

Дон Карлос, опитва се да я убави

Госпожа...

Дона Соль

Вий забравихте, баща ми —  
че сте граф.

Дон Карлос

Но аз мога бихте жерзотиня  
да ви направя в мир.

Дона Соль, отблъсва го.

Ма итаре ли срам?

(Оттвърля се няколко стъпки.)

Не може мърд у нас да има нищо — мърд  
баща прок за вас потоци кръв — мърд  
аз благородно съм — на тая кръв съм върна.